

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Csp/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618202102
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8618202102.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcu L. I. L., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX F. XX, štátny občan SR, zastúpeného JUDr. Ing. Adriánom Cupákom, advokátom, so sídlom Dr. Goldbergera 249/1, 089 01 Svidník proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 288,78 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 288,78 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 6.4.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 31.12.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 288,78 eura s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu. Ide o Zmluvu o úvere č. 8402610 zo dňa 22.7.2008 vo výške 60 000,- Sk (1 991,64 eura) s tým, že žalovanému mal uhradiť celkovú čiastku 2 280,42 eura. Keďže zmluva o úvere sa mu nezachovala a vyššie uvedené údaje získal len z webového sídla žalovaného, požiadal žalovaného listom zo dňa 24.8.2018 o zaslanie kópie predmetnej Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 22.7.2008 a prehľadu platieb na túto zmluvu. Žalovaný listom zo dňa 25.9.2018 na jeho žiadosť o zaslanie kópie zmluvy o úvere nereagoval, len mu oznámil, že zmluva o úvere č. 8402610 bola uzavretá dňa 22.7.2008 a uhradená 29.12.2008. Žalovanému zaplatil celú ním požadovanú sumu, t. j. 2 280,42 eura. Nakoľko so žalovaným uzavrel viacero zmlúv, je mu známe, že poplatok v zmluve o úvere je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou
6Csp/102/2018

-2-

administratívou s tým spojenou. Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takéto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol individuálne dojednaný a svojou výškou na jednej strane a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia na strane druhej spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké administratívne plnenie ide. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje poplatok za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Výška tohto poplatku prevyšuje sumu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť ako úrok a navyše, nie je ničím odôvodnené, prečo poplatok závisí od výšky poskytnutého úveru. Nie je jasné, z akých dôvodov žiada žalovaný vyšší poplatok od spotrebiteľa, ktorému požičiava vyššiu sumu ako od spotrebiteľa, ktorému

požičiava menej. Ako súvisí výška požičanej sumy s výškou administratívneho poplatku, ak sa bude vychádzať z významu pojmu administratíva, podľa slovníka slovenského jazyka, ako správa, riadenie, vybavovanie vecí podniku a pod. Čo sa týka predmetného poplatku, poukazuje na rozsudok OS Prešov sp. zn. 11C/42/2012 zo dňa 13.9.2013, ktorým súd rozhodol o tom, že zmluvná podmienka v úverovej zmluve, o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS Prešov sp. zn. 5Co/219/2013 zo dňa 21.8.2014. Poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 14Co/321/2012 zo dňa 10.9.2013. V prípade, že na základe výzvy súdu žalovaný predloží zmluvu o úvere, žiada, aby súd posúdil, vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, či zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Podľa ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ), ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. j) ZoSÚ). Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezdôvodné obohatenie žaluje vo výške rozdielu medzi jeho platbami, t. j. 2 280,42 eura a výškou úveru 1 991,64 eura, teda vo výške 288,78 eura. On sa o tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, dozvedel od Združenia v mesiaci október 2018, kedy bol informovaný o tom, že zmluvy žalovaného nemajú náležitosti predpísané zákonom a sú úžerné.

2. V spore bol tunajším súdom vydaný platobný rozkaz č. k. 6Csp/102/2018-15 zo dňa 2.4.2019.

3. Podľa § 266 ods. 1 CSP, platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk. 6Csp/102/2018

-3-

4. Podľa § 267 ods. 3 a 4 CSP, ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>>. Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

5. Žalovaný v zákonnej lehote podal proti uvedenému platobnému rozkazu odpor, na základe čoho súd uznesením č.k. 6Csp/102/2018-27 zo dňa 29.4.2019 zrušil platobný rozkaz.

6. Žalovaný odpor odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 22.7.2008 Zmluvu o úvere č. 8402610, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 991,64 eura (60 000,- Sk), ktorý sa žalobca zaviazal žalovanému vrátiť, a to sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 278,88 eura (8 400,- Sk) t. j. celkovo zaplatiť čiastku vo výške 2 270,46 eura (68 400,- Sk). Zmluva bola uzavretá podľa ust. § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. V zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka má Zmluva povahu absolútneho obchodu. Aplikácia právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa nie je možná, nakoľko právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom, s prihliadnutím na charakter Zmluvy, nie je vzťahom spotrebiteľským. Žalovaný má za to, že sa dodatočne nemožno dovolávať inej kvalifikácie právnej povahy Zmluvy, keďže jej uzavretie v uvedenej forme (Zmluva o úvere podľa Obchodného zákonníka) sám svojím konaním žalobca vyvolal a inicioval. Zmluvné strany sa môžu dohodnúť na základe akého zákona sa ich zmluvné vzťahy v budúcnosti budú spravovať. Rovnako k danému prípadu došlo v predmetom spore. V zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli na tom, že ich vzťahy sa budú spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka. Zmluva sa uzatvorila v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať. Žalobca v Zmluve o úvere vyhlásil, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom zmluvy (vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia

úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere) a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Nakoľko podľa názoru žalovaného žalobca neuzatvoril zmluvu o úvere v postavení spotrebiteľa, nemožno zmluvu o úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov a tým aplikovať ustanovenia právnych predpisov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv. Z uvedeného s určitou výplývajú, že predmetná zmluva nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať, v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod, prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. V zmluve žalobca vzal na vedomie, že výška RPMN v predmetnej zmluve sa vypočítava v zmysle zákona a podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru. Z vyššie uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevyšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je

6Csp/102/2018

-4-

vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy a so všetkými podmienkami poskytnutia úveru. K čiastočnej neplatnosti zmluvy si žalovaný dovoľuje tvrdiť, že v prípade osoby žalobcu má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalobca navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/343/2013. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zdefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“. V zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka: „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“ Občiansky zákonník spája neplatnosť právneho úkonu na prvom mieste s právnym úkonom, ktorý svojím obsahom či účelom odporuje zákonu (t.j. Občianskemu zákonníku alebo inému zákonu). Z hľadiska absolútnej neplatnosti právneho úkonu je dôležitý efekt (výsledok) tohto konania, t. j. nedovolenosť právneho úkonu (rozpor so zákonom). Nakoľko dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, tak, ako to žalovaný špecifikuje prostredníctvom svojich podaní, nemožno ju považovať za právny úkon absolútne neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaný má za to, že dohoda o výške odplaty nie je v rozpore s dobrými mravmi. Dobré mravy, vzhľadom na ich zapracovanie v civilnom kódexe do základných princípov (§ 3 Občianskeho zákonníka), ako aj v časti týkajúcej sa platnosti právnych úkonov (§ 39 Občianskeho zákonníka), predstavujú, popri kogentných zákonných ustanoveniach jeden z limitov, teda ohraničenie autonómie právnych subjektov v súkromnom práve. Za dobré mravy nikdy nebude možné považovať normy správania a za konanie v súlade s dobrými mravmi nebude možné považovať konania, vrátane uzatvorenia právnych úkonov, ktoré sú v rozpore s akýmkoľvek platným všeobecne záväzným právnym predpisom. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Veriteľ si požadoval len takú výšku pohľadávky, ktorú si dohodol so samotným dlžníkom v rámci kontraktčného procesu. Nakoľko nebola veriteľom naplnená ani jedna z požiadaviek, ktorú definícia dobrých mravov obsahuje, nemožno vzťah posúdiť ako nesúladiť s § 39 Občianskeho zákonníka. V zmysle uvedeného má žalovaný za to, že nebol daný žiadny dôvod na to, aby sa zmluva o úvere v časti odplaty považovala za neplatnú a v rozpore s dobrými mravmi. Má za to, že na určenie zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. nie je naplnený žiaden predpoklad uvedený žalobcom.

7. Rozsudkom Okresného súdu Svidník č. k. 6Csp/102/2018-50 zo dňa 26.11.2019 súd žalobe žalobcu vyhovel. Žalovaný sa dňa 28.2.2020 proti uvedenému rozsudku odvolal. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 19CoCsp/34/2020-68 zo dňa 28.1.2021 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6Csp/102/2018

-5-

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to so zmluvou o úvere č. 8402610 zo dňa 22.7.2008, prehľadom zmluvy z klientskej zóny zo dňa 21.5.2018, žiadosťou Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 24.8.2018, vyjadrením žalovaného zo dňa 25.9.2018, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 10.12.2018 a zistil tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o úvere č. 8402610 súd zistil, že žalobca dňa 22.7.2008 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1 991,64 eura (60 000,- Sk) s tým, že žalovanému mal uhradiť celkovú čiastku 2 280,42 eura (68 400,-Sk). Príslušný poplatok je vo výške 8 400,- Sk. Žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi požičanú sumu v dvojtýždňových splátkach po 34 200,- Sk, počnúc dňom 5.8.2008. Ďalšie náležitosti zmluva neobsahuje.

10. Z prehľadu zmluvy z klientskej zóny zo dňa 21.5.2018 súd zistil, že na zmluve č. 8402610 je celková dlžná suma uhradená a že žalobca splatil sumu 2 280,42 eura.

11. Zo žiadosti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 24.8.2018 súd zistil, že žalobca v zastúpení Združenia požiadal žalovaného o zaslanie kópii všetkých zmlúv, ktoré uzatvoril so žalovaným a k týmto zmluvám žiadal zaslať prehľad platieb, koľko na každú zmluvu uhradil.

12. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 25.9.2018 je zrejmé, aké zmluvy a kedy uzatvoril žalobca so žalovaným, kedy boli úvery z jednotlivých zmlúv uhradené s tým, že je tam uvedený aj celkový nedoplatok na zmluve, ktorá nie je predmetom tohto sporu. Z predmetnej zmluvy bol úver zo strany žalobcu uhradený dňa 29.12.2008.

13. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 10.12.2018 súd zistil, že pracovníčka združenia odporučila žalobcovi obrátiť sa ohľadom posúdenia právnej stránky predmetnej úverovej zmluvy na advokáta, nakoľko ho informovala, že súdy posudzujú zmluvy spoločnosti POHOTOVOSTĚ, a. s. ako bezúročné a bez poplatkov, keďže neobsahujú náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Tiež ho informovala, že ak spoločnosť POHOTOVOSTĚ, a. s. uhradil vyššiu sumu aká bola výška poskytnutého úveru, došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného a že má právo súdnou cestou domáhať sa vydania tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia.

14. Žalobca pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe. Je pravdou, že od žalovaného v roku 2008 zoberal úver vo výške 1 991,64 eura, bolo to v čase jeho zlej finančnej situácie. Úver bral na živobytie pre seba a svoju rodinu, nakoľko má manželku a dve deti. Ako konateľ a zamestnanec spoločnosti Moutec s.r.o., ktorá mala veľké pohľadávky, nedostával svoju odmenu a preto úver od POHOTOVOSTI určite nebral na podnikanie, ale na svoje živobytie. S poskytnutými peniazmi nijako ďalej potom nepodnikal. Čo sa týka vyznačenia kolónky, ako teraz videl v zmluve, kde je zaškrtnuté, že úver bral na podnikanie, o tom ani nevedel a má také podozrenie, či to nevyznačili až potom. Cez svoju známu sa následne dozvedel, že žalovaný má vo svojich zmluvách také podmienky, ktoré nie sú v súlade so zákonom a preto aj sa obrátil so svojou žiadosťou na Združenie, aby mu v tej veci pomohlo. Z jeho strany mu bolo povedané, že v zmluvách sú skutočne neprijateľné

6Csp/102/2018

-6-

podmienky a že na základe týchto neprijateľných podmienok môže žiadať od žalovaného, aby mu vrátil to, čo mu neoprávnene zaplatil.

15. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v prípade žalobcu sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, zmluva nebola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, tento úver nebol ako podnikateľský úver z toho dôvodu, že žalobca použil tento úver na svoje osobné potreby a to hlavne na živobytie. V čase uzatvárania úveru išlo o bežnú prax žalovaného, ktorý, keď zistil, že žiadateľ o úver má buď podnikateľské oprávnenie alebo vykonáva podnikateľskú činnosť, tak automaticky do úverovej zmluvy zaškrtoval políčko, že tento úver bude použitý na podnikanie, aby sa tak vyhol právnym normám, ktoré chránia spotrebiteľa. Tieto praktiky žalovaného boli viackrát judikované už súdmi, a to jednak aj súdmi Českej republiky a do pozornosti dal aj rozhodnutie slovenského súdu, a to rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10Co/100/2017 zo dňa 17.7.2018, ktorý jednoznačne konštatoval, že v takýchto prípadoch je potrebné používať normy spotrebiteľského práva na takéto úvery. Keďže žalobca zobral úver vo výške 1 991,64 eura a splatil vo výške 2 280,42 eura, žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil vo výške 288,78 eura, nakoľko úver je treba považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Už pri pohľade na samotnú zmluvu je zrejmé, že táto neobsahuje ani len RPMN. K zrušujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Prešove ohľadom premlčania bezdôvodného obohatenia poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19 zo dňa 22.4.2021, kde sa súdny dvor zaoberal spotrebiteľskými vzťahmi a premlčacími lehotami na vrátenie bezdôvodného obohatenia. Tento rozsudok treba vykladať v spojení s rozsudkom Súdneho dvora EÚ a to C-698/18 a C-699/19 zo dňa 9.7.2020. Z týchto rozsudkov vyplýva, že nárok žalobcu nebol premlčaný a preto žalobca navrhuje, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

16. V prvom rade súd posudzoval charakter sporu. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi úver na základe uzavretej úverovej zmluvy. Na tento úverový vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia ObZ, ale len pokiaľ neodporujú Smernici Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ustanoveniam § 53-54 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) o spotrebiteľských zmluvách, ustanoveniam zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ustanoveniam zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len ZoSÚ), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že úver bol poskytnutý žalobcovi ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi na osobnú potrebu a nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania a preto úverová zmluva je zmluvou spotrebiteľskou. Žalovaný neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie toho, že žalobcovi poskytol úver na podnikanie. „Aj za použitia všeobecného interpretačného ustanovenia § 54 Občianskeho zákonníka týkajúceho sa spotrebiteľských zmlúv je totiž namieste pri pochybnostiach o obsahu zmlúv výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím treba podľa názoru odvolacieho súdu dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania úverového dlžníka ťaží toho, kto tvrdí takúto výnimku (majúcu za následok potrebu kvalifikácie úveru za tzv. iný a teda nespotebiteľský úver majúci sa takto riadiť výlučne úpravou v zmluve a Obchodnom zákonníku), čiže veriteľa“ (z uznesenia Krajského súdu Trnava z 23. 2. 2010, sp. zn. 10CoE/5/2010-46).

6Csp/102/2018

-7-

17. Zmluva o úvere je upravená v § 497 ObZ, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Náležitosti zmluvy o úvere v čase uzavretia zmluvy o úvere upravoval zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) ako lex specialis.

19. Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ, účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

20. Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

21. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, účinného v čase podpísania zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere (okrem všeobecných náležitostí) musí obsahovať: d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2, m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

22. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

23. Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS) a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti, b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby.

24. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia 6Csp/102/2018

-8-

o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

26. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

29. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

31. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako spotrebiteľom a žalovaným ako dodávateľom bola uzavretá zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcovi, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovaným vychádzajúci zo zmluvy o úvere, ako už súd odôvodňoval, je spotrebiteľský, tento sa riadi citovanými ustanoveniami

6Csp/102/2018

-9-

zákona o spotrebiteľských úveroch a vo veciach, ktoré neupravuje, zákonnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Zákon za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v porovnaní s dodávateľom zakotvil pomerne prísne pravidlá a náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňať. Súd mal za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere v tomto konkrétnom prípade neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 4 ods. 2 uvedeného zákona, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 4 ods. 2 písm. d), výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. k). V zmluve je uvedená len schválená výška úveru 60 000,- Sk, zvýšená o poplatok 8 400,- Sk, celkom čiastka 68 400,- Sk a dvojtýždňové splátky po 34 200,- Sk. Zmluva neobsahuje splátkový kalendár, ktorým by sa mal riadiť žalobca pri riadnom a včasnom splácaní úveru. V zmluve je uvedená len suma dvojtýždňovej splátky, ale nie je uvedené, koľko z tejto splátky bude splátka istiny, koľko splátka úroku z úveru a koľko splátka poplatkov. Aj keď zmluva o úvere neobsahuje podstatné náležitosti uvedené v § 4 ods. 2 písm. d/ i/ a k/, ale na jej základe žalobcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver a ten ho čerpal, zmluva o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 4 ods. 3 ZoSÚ platná, avšak v zmysle § 4 ods. 3 posledná veta ZoSÚ poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca je preto povinný zaplatiť žalovanému iba sumu, ktorú mu žalovaný vyplatil. Z predložených listinných dôkazov ako aj z nesporných tvrdení strán vyplýva, že žalovaný schválil žalobcovi úver vo výške 1 991,64 eura, ktorý mu aj skutočne vyplatil. Žalobca uhradil žalovanému sumu 2 280,42 eura.

32. Za situácie, že predmetná úverová zmluva je súdom považovaná za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu absencie základných zákonných náležitostí a ak žalobca na predmetnom úvere zaplatil aj tieto úroky a poplatky, ide o bezdôvodné obohatenie žalovaného z titulu zaplatenia sumy bez právneho dôvodu. Preto súd zaviazal žalovaného vo výroku I. rozsudku vrátiť žalobcovi 288,78 eura, o ktorú žalobca na predmetnom úvere z titulu úrokov a poplatkov zaplatil viac (2 280,42 eura - 1 991,64 eura = 288,78 eura).

33. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania zo strany žalovaného v odvolacom konaní a tvrdenia, že v konaní nebol dokázaný jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie (ten ani dokazovaný byť nemohol, nakoľko žalovaný toto netvrdil a nepreukazoval), na túto súd neprihliadol a neuznal ju. Hoci je zmluva o úvere tzv. absolútnym obchodom, nepoužije sa na posúdenie dĺžky premlčacej doby nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia veriteľa úprava v Obchodnom zákonníku (4 roky), ale použije sa právna úprava v Občianskom zákonníku. Dôvodom je ustanovenie § 52 ods. 2 posledná veta Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: "Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva." Toto ustanovenie sa použije aj v prípade, že ustanovenia Občianskeho zákonníka sú pre spotrebiteľa nevýhodnejšie než normy obchodného práva, tak ako je tomu aj v tomto prípade. Vlastnosťou premlčania je stav, že súd spotrebiteľovi premlčané právo neprizná. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v subjektívnej a v objektívnej dobe. V subjektívnej premlčacej dobe dvoch rokov táto začína plynúť od momentu, kedy sa spotrebiteľ dozvie o tom, že došlo k

bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, v objektívnej premlčacej dobe desiatich rokov, ktorá plynie od času, kedy k úmyselnému obohateniu reálne došlo. Pre 6Csp/102/2018

-10-

objektívnu premlčaciu dobu je typické to, že premlčanie plynie bez ohľadu na vedomosť spotrebiteľa o dotknutom probléme. „Ustanovenie § 107 OZ ustanovuje kombinované premlčanie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná a objektívnu, ktorú nemožno prekročiť, hoci by ešte boli podmienky pre plynutie subjektívnej premlčacej doby a ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je tri roky a ak bol taký prospech získaný úmyselne, určil Občiansky zákonník jej dĺžku v rozsahu desať rokov. Aj plynutie týchto lehôt je stanovené odlišne a aj ich plynutie a skončenie nie sú na sebe závislé. Osobitne je upravený aj začiatok plynutia týchto premlčacích dôb. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná, nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Pritom nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o získaní tohto obohatenia na jeho úkon dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti prípadne aj skôr. Naproti tomu, plynutie objektívnej premlčacej doby je upravené bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení získanom na jeho úkor; v zmysle ustanovenia § 107 ods. 2 OZ plynie odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo“ (R 25/1986).

34. Súd poukazuje na to, že žalovaný ako osoba dlhodobo podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať poctivo. Žalovaného povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Súd, pokiaľ ide o včasnosť podania žaloby, poukazuje predovšetkým na formu zavinenia vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorá priamo súvisí s otázkou premlčania. Je dôvodné predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že nedodržaním obligatórnych náležitostí v zmluve nastane zákonom predpokladaná sankcia, t. j., že nebude môcť od žalobcu žiadať úrok z úveru a ani iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený (tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarcu pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počíta s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počíta odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). V tomto prípade desaťročná premlčacia doba začala plynúť od 30.12.2008, kedy sa žalovaný voči žalobcovi bezdôvodne obohatil, t. j. od okamihu, kedy prijal od žalobcu dňa 29.12.2008 plnenie prevyšujúce sumu skutočne čerpaného úveru. Súdu bola žaloba žalobcu doručená dňa 29.12.2018, t. j. v desaťročnej premlčacej dobe. Žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca podal i v rámci dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože žalobca sa o skutočnosti, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil, dozvedel od Združenia ochrana občana spotrebiteľa HOOS dňa 10.12.2018, kedy mu bolo pracovníčkou združenia odporučené obrátiť sa ohľadom posúdenia právnej stránky predmetnej úverovej zmluvy a domáhania sa bezdôvodného obohatenia zo strany spoločnosti Pohotovosť, a. s. súdnou cestou na advokáta. Dňa 11.12.2018 teda začala plynúť subjektívna premlčacia doba, odkedy sa žalobca dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil a ku dňu podania žaloby (29.12.2018) táto neuplynula. Pri vyporiadaní sa so závermi rozsudku Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-485/19 zo dňa 22.4.2021 v spojení s rozsudkom Súdneho dvora EÚ a to C-698/18 a C-699/19 zo dňa 9.7.2020, na ktoré upriamuje žalobca, súd poukazuje na argumentáciu uvedenú v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/3/2021 zo dňa 28.10.2021.

6Csp/102/2018

-11-

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 20/2013, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení

neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Žalobca si uplatnil proti žalovanému okrem istiny aj zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 288,78 eura od nasledujúceho dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplataenia. Pretože žalovaný svoj dlh žalobcovi včas nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a preto súd žalobcovi priznal v zmysle citovaných zákonných ustanovení aj požadovaný úrok z omeškania vo výroku I. rozsudku od 6.4.2019, nakoľko žaloba bola žalovanému doručená dňa 5.4.2019.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení vo výroku II. rozsudku. Žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

6Csp/102/2018

-12-

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.